§. 132. Hetti-Rahwas ollid näimud Abraami waggad ja head Ello-Wisid, ja et ta sedda tõssist Taewa-Jummalat auustas, sepärrast arwasid nemmad sedda ennestele Häbbiks, temma Käest Makso ühhe nisugguse Ma-Tükkikesse eest wõtta, ja ütlesid: Kule meid Issand! sinna olled üks Jummala Würst meie seas; matta omma Surnud meie keigeparrema Hauda; ükski meie seast ei kela mitte omma Hauda sinnule, so Surnud sinna mahhamatta.

§. 133. Abraam kummardas se peäle selle Ma-Rahwa ette, ja tännas neid wägga ja ütles: On se teie Mele pärrast, et ma omma Surnud omma Silma eest ärra mahhamattan, siis kuulge mind, ja wõtke minno eest palluda Ewronit, Soari Poega, et ta mulle annaks se Makpela-Kopa: mis ta Wälja otsas ja temma pärralt on; täle Rahha pärrast andko ta mulle sedda teie seas Pärris-Hauaks.

§. 134. Sesamma Ewron ellas seäl Hetti-Laste ehk Rahwa seas, ja kulis Abraami sedda räkiwad; warsi tousis ta ülles ja ütles Abraamile Hetti-Laste kuuldes ja keikide ees, kes temma Linna-Wärrawast sisse läksid: Ei mitte menda, mo Issand, waid kule, mis ma ütlen: Se Wälja annan ma sulle, ja se Kobas, mis seäl sees on, annan ma sulle; keige omma Rahwa Laste Silma ees annan ehk kinkin ma sedda sulle; matta agga sinna omma Surnud!

§. 135. Abraam kummardas jälle keige selle Ma-Rahwa ette ja Ewroni ette, ja ütles temmale keikide kuuldes: Olled sa sesuggune mo wasto, et sa keik se Ma-Tük tahhad ärraanda siis kule mind: Ma annan Rahha se Wälja eest;

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1778, lk. 19